

[Erna Sørensen.]

at også mit parti må melde fra, ikke fordi vi ikke har sympati og interesse for at gøre noget for børn og kvinder, men fordi vi mener, at man simpelthen ikke kan klare det økonomisk i øjeblikket.

Vi har nylig stemt for finanslovsforslaget og godkendt øgede udgifter til mødrehjælpsinstitutionen, og det er fortsat mit indtryk, at den vej, man foreløbig må gå, er at udbedre mødrehjælpsinstitutionerne, således at de får flere penge at råde over til at afhjælpe den nød, som er tilstede.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Marius Buhl udtalte, at en lov som den her foreslåede ville blive generel, således at enhver kvinde, som er medlem af en sygekasse, skulle have ret til disse ydelser i anledning af barsel. Jeg tror også — det har jeg vist også sagt i tidligere ordførertaler vedrørende dette forslag —, at man begår en stor fejl, hvis man tager ansvaret og glæden ved et barns komme fra de unge, som gifter sig og venter deres første barn.

Jeg synes, at man på anden vis skal arbejde for, at de, der virkelig trænger til hjælp, kan få den, og intet parti på rigsdagen har nogensinde været imod at yde beløb, som mødrehjælpen har forlangt til sit arbejde. Det kan heller ikke siges, at man i de 11 år, kommissionsbetænkningen har ligget, har undladt at foretage forbedringer på de områder, som forslaget her drejer sig om. Det har været nævnt, hvordan mælkehjælpen er trådt i kraft, og udviklingen indenfor husmoderafløsningen er jo også et stort plus for de hjem, der har hjælp behov i anledning af en fødsel. Derfor mener jeg absolut ikke, at tiden er inde til at indføre en almindelig moderskabsydelse, og hertil slutter mit parti sig fuldstændigt.

Den anden del af lovforslaget, om kvinder i erhverv, synes jeg også er ret overflødig i øjeblikket, efter at vi har fået bestemmelser i funktionærloven, og da vi har regler i fabrikloven, som forøvrigt også er til behandling i øjeblikket. Hvis man ville gennemføre dette lovforslag, ville man let komme i den situation, at mange kvinder ikke ville være i stand til at få beskæftigelse, fordi ikke alle arbejdsgivere er sådan økonomisk funderet, at de tør indlade sig på den risiko at antage kvinder, der kan få et barn eller flere børn i den periode, hvori de arbejder hos vedkommende.

Den ærede ordfører for forslagsstillerne inddrog forskellige andre spørgsmål, bl. a. børnebidragene. Derom skal jeg sige, at tiden kunne vel nok være inde til at regulere

de børnetilskud, der nu gives, idet det er vitterligt, at disse er så små, at der lægges en særlig hård byrde på mødre, der ikke alene skal forsørge sig selv, men også skal sørge for børnene; men det er jo ikke det, vi skal diskutere i dag.

Jeg beklager, at man ikke kan gå ind i en virkelig realitetsdrøftelse af lovforslaget, sådan som vi tidligere har kunnet tilbyde, men et så omfattende lovforslag må udskydes, indtil man kan sige, at vi har fået orden i vore finanser, således at stat og kommuner eventuelt kan træde til på dette område. Indtil videre må vi afvise et så omfattende forslag, som her er fremsat af det kommunistiske parti.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: I anledning af lovforslaget om moderskabsydelse skal jeg i alt væsentligt nøjes med at henvise til, hvad jeg har sagt tidligere her i tinget ved forskellige lejligheder, navnlig ved første behandling af loven om arbejderbeskyttelse den 10. november 1949, spalte 929, og den 20. januar 1951, da vi behandlede et tilsvarende lovforslag som det, vi har for i dag. Jeg vil kun præcisere, at jeg fortsat mener, at en moderskabsydelse er tiltrængt, og at den i nogen måde sammen med andre foranstaltninger kan bidrage til at fjerne nogle af de økonomiske årsager, som fører til svangerskabsafbrydelser, og det er da også et spørgsmål, der, som en af de forrige talere har omtalt, behandles i svangerskabskommissionen for tiden.

Jeg beklager, at den højtærede minister til trods for en vis velvilje og forståelse sagde, at der under de nuværende økonomiske vanskeligheder ikke var mulighed for at fremme et sådant forslag, selvom mit parti meget vel forstår, at forholdene i øjeblikket, hvor det er sådan, at bestående sociale foranstaltninger er i fare for at blive nedskåret, ikke tillader at gennemføre nye foranstaltninger. Men mit partis principielle stilling er uforandret den, at fremme af en forsvarlig og mere almindelig moderskabs-hjælp er en nyttig samfundsopgave.

Søren Olesen: Mit parti kan ikke medvirke til gennemførelse af dette lovforslag. Det er dog ikke alene, fordi det medfører så betydelige udgifter, som det er blevet oplyst, men også af rent principielle grunde, idet vi mener, at man ikke må fjerne ethvert ansvar fra forældrene og hjemmene. Det er først og fremmest forældrenes ansvar, når de sætter børn i verden. De må selv arbejde hen til, at de kan give deres børn en god start i livet, og den spore,